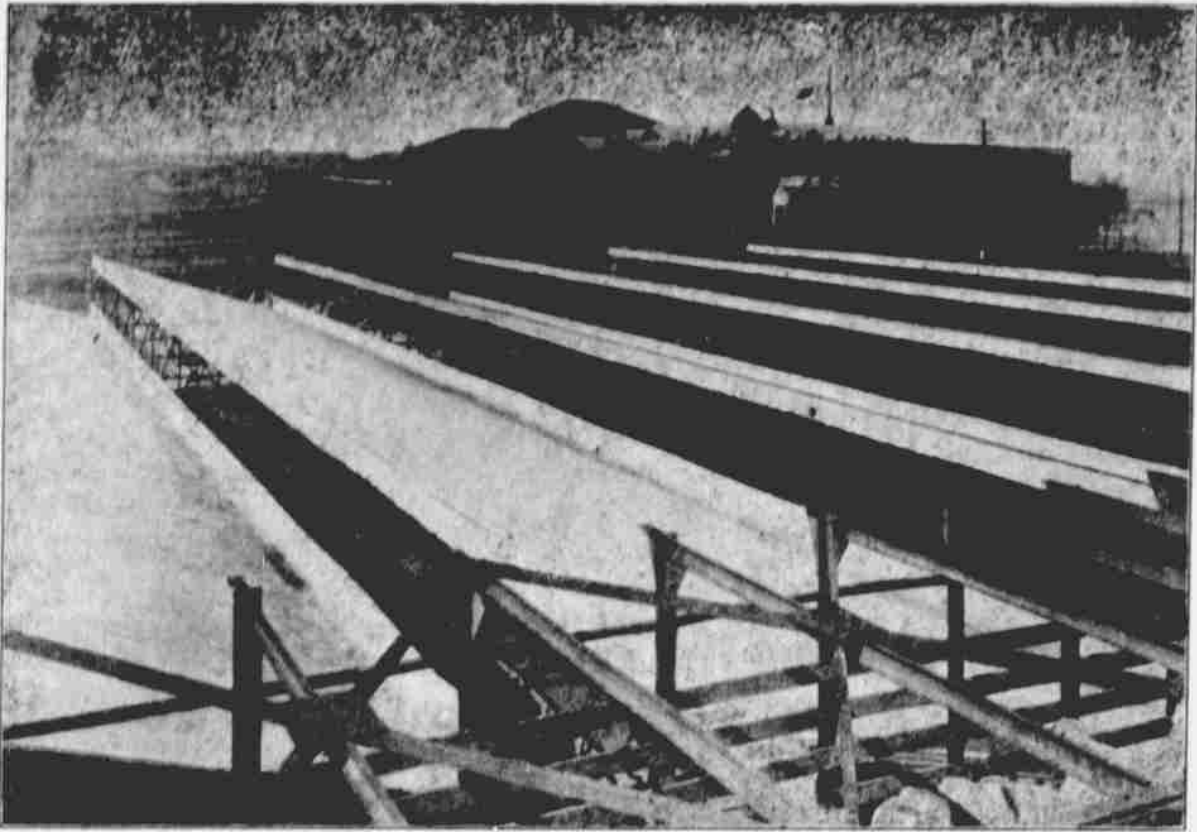

South Omahažské TRŽIŠTĚ DOBYTKA

Část nových ohrad v so.-omažském tržišti.

Ohrady tyto jsou zřízeny úplně jen z konkrutu a ocele a tím jsou nejmodernějšími tržními ohradami na světě.

Zasíláte-li svůj dobytek do South Omahy, pracujete pro dobro své i Nebrasky

čistý trh pro čistý dobytek

Nebrasky největším zdrojem

jest tržiště dobytka v South Omaze. Ono znamená a přináší více milionů do Nebrasky než kterýkoliv jiný obchodní podnik.

Během roku 1914 prošlo a prodáno bylo v tomto South-omažském trhu sedm milionů kusů dobytka v ceně \$150,000,000. V jatkách a nakládnárnách v South Omaze vyrobí se ročně více jak za \$100,000,000 masných a jiných podružných produktů.

The Union Stock Yards Company of Omaha zajistila Domácí Trh pro pěstitele dobytka ve středních a západních státech. V třiceti letech z pranepatrných začátků trh tento se vyvíjel na druhé největší tržiště dobytka na světě, pokud přívozu dobytka se dotýče a tím z chovu dobytka bezpečně a výnosně povolání vytvořil.

The Union Stock Yards Company of Omaha nekupuje, aniž prodává dobytek jakéhokoliv druhu. Ku koupí nebo prodeji dobytka nezaměstnává nijakých jednatelů. Jediným jejím účelem jest přijímat a pečovat o dobytek zaslátelů až prodán jest kupei, nakládnárnám nebo krmitelům. Na rozšíření a zdokonalení ohrad a jich zařízení vynaložila v posledních pěti letech téměř jeden a čtvrt milionu dolarů.

Přednosti dobytčího tržiště v So. Omaze

Lákavé ceny

Do každé ohrady v tržišti dodáváno jest neomezené množství čisté studniční vody, kteráž dobytek svědčí.

Poskytují zaslátelům dobytka nejpříhodnější, právě tak jako nejúčinnější a zdravotní oddělení pro dobytek hovzí a skopový na světě.

Budové pro trh koní nemůže se žádná jiná podobná tržiště svoji konstrukcí, pohodlím a celým zařízením vyrovnati.

Nejlepší a nejmodernější zařízení oddělení pro dobytek vepřový na světě, zbudované vesměs z konkrutu a ocele, s nejlepší možnou ventilací, zdravotními a všemi ostatními nutnými opatřeními.

Asistent tajemníka zemědělství, Carl Vrooman z Washingtonu, D. C., ve své řeči v síni "Ak-Sar-Ben" u večer dne 12. července 1915 prohlásil, že návštěva tržiště dobytčích v South Omaze přesvědčí každého návštěvníka o tom, že zdejší tržiště dobytka vepřového jest nejlepším vzorem na světě.

Od našich přátel

SAN FRANCISCO, Cal., 22. září 1915. — Ctěná redakce "Pokroku"! Tak jsme zde již oslavili ten toužený slovanský den. A výsledek byl rozhodný úspěch a skvělá odměna pořádatelů výboru, jenž sestával ze zástupců všech těch různých slovanských národností usazených na Pacifiku a jež mimochodem řečeno, zahrnují všechny čelné slovanské kmeny, což nelze vůbec říci o žádné jiné části Spoj. Států, ano možná, že v celém světě není tak úplného zastoupení slovanského celku, umožňující tak vhodný společný styk, jako jest to právě v San Francisku a jeho blízkém okolí. Den 20. září bude životní drahou vzpomínkou Slovanů zdejších, již uspořádáním tohoto slavnostního dne osvědčili svoji zdatnost, svoji lojalnost k společnému slovanskému dílu a korunou obojího jest neocenitelný mravní úspěch, jenž bude mít rozhodně příznivý vliv na úsudek Ameriky o Slovanech vůbec a zdejších obzvláště. Slavnostní průvod, čítající blízko pěti tisíc Slovanů, byl skutečně úplným překvapením nejen jinonárodních, nýbrž i nás všech, ani pořádatelů výboru nevyjímaje a ono překvapení, nota bene, se netýkalo snad jen neokévané početní síly pochodujících, nýbrž zvláště skvělou výpravou jednotlivých slovanských národností, jež zvláště svými charakteristickými kroji od sebe se lišice, tvořily nanejvýš pestrou, diváku příjemně ladící celek. Nejčetnější skupinou v kroji národním tvořili Černohorci, obojího pohlaví, již nejmalebnějším snad ze všech slovanských krojů a zvláště neobyčejně krásným typem obléčeje a stěpím, takřka klasičtým varietem svým byli rozhodně pýchou průvodu. Pěkně se vyjímal též alegorický vůz, představující Slavii, obklopenou svými dítkami, všemi to různými těmi jednotlivými slovanskými kmeny, v celku asi dvanácti čítajícími. Průvod provázen byl asi čtyřmi hudebními kapelami, s nichž zvláště chorvatská se vyznamenávala

svými ryčnými, bohatou živostí oplývajícími slovanskými pochody. Průvod nastoupil přesně na čas o deváté hodině od nového městského auditoria a po Van Nes Ave. pochodoval k výstavě, kamž došel kolem půl dvanácté hodiny. Po té zahájen vlastní slavnostní program ve Festival Hall, jehož prostorné místnosti a galerie byly téměř úplně zaplněny shromážděnými Slovany. Program zahájen směrůváděním výboru, pobratim Anton Pileovič; čís. 2. Uvítací řeč p. Vogelanga, člena výstavního ředitelstva; čís. 4. Korunovace královny slavnosti sleč. Margaret M. Krsák, (slováckého původu) starostou města San Franciska, panem James J. Ralph-em; čís. 5. slovanská hymna "Hej Slované", vyslechnuta shromážděným v stoji; čís. 6. hudba od Chopina na pianu, od sleč. Zdenky Bubnové; čís. 7. slavnostní řeč bývalého soudce S. M. Shortridge; čís. 8. hudba, solo na housle od sleč. Josefiny Holubové a průvodem pianu od sleč. Z. Bubnové; čís. 9. recitace sleč. F. G. Čagrínové; čís. 10. Píseň "Požehnání", polsky přednesla sleč. Helena Engelmanová; čís. 11. Solo na housle od Julius Listera a průvodem pianu paní Millerové; čís. 12. Řeč pana E. L. Chloupa; čís. 13. Hudba "Amerika". Celý program proveden byl velmi hladce, zvláště však zmínky důžno uvést o následujících číslech. Řeč pana městského starosty přednesena při korunovaci královny, byla skutečně pročitána, načež pak odpověď královny sleč. Krsákové, byla skvostnou a svědčila o tom, že ona dáma má nevšední vzdělání a velice vhodně se hodila pro čestné místo, k němuž byla vyvolena. Dále soud Shortridge přednesl velice poutavou řeč, pojednávaje o vlasteneckých povinnostech k naší nové vlasti, při čemž uvedl své dosvědčení, že občané slovanského původu se vládě zde vyznamenávají svou naprostou lojalností, jelikož jak uznával, přikládají ponějvíce z krajin pod náležitou vládou úpěch, brzo chápou výhod zřízení amerického a dovedou ocenit a vážit si svobody,

kteřáž jest zde každému ponechána. Dále krásně dojmal polský zpěv "Požehnání", jenž jak textem svým, tak zároveň i svou melodií jevil bolestnou žalobu ubohé polské země a také bouře potlesku dokazovala zřejmě, že shromáždění plně vycítilo význam prosté té písně. Nelze zde podrobně rozebrat všechna ostatní čísla programu, ač, jak jsem dříve již uvedl, všechna byla podána hladce a úspěšně. Po programu se shromáždění rozešlo ku pojednání oběda a až zase kolem třetí hodiny se takřka celkově dostavili na prostranství "Court of universe", kde provedeno bylo cvičení tělocvičných sborů Sokolů a Sokolek. — San Franciští evičili ve dvou odděleních velice pěkně na hrazení bradlech, chorvatský Sokol ze Sacramento provedl pěkně prostocvik a pak několik pěkných obrazů a skupin. Sokolky San Franciské se vyznamenaly přesným provedením prostocviku za průvodu hudby a shromážděnému obecenstvu se též nejlépe líbily. Též Sokolové zdejší evičili velice složitě prostocvik při hudbě ladné a dosti písně. Tělocvičné produkce zabraly čas až téměř do večera, tak že po cvičení se každý šel trochu posilnit na ten slavnostní večerní ples. Kolem osmé hodiny začala se prostorná dvorana plnit návštěvníky a brzy pestrá směsice slovanská zaplňovala téměř plně taneční sál, galerie, jakož i přilehlá salonní pokoje. Taneční čísla sestávala hlavně ze slovanských tanců, z nichž beseda a krasokvák nejvíce se líbily. Všichni přítomní se velmi slušně chovali, avšak nescházelo nikde na srdečnosti a já jako takřka nový divák jsem nemohl ani pochopit, jak bylo možno, aby různé ty národnosti z rozmanitých zdejších osad se sešlechly, mohly se tak brzo a tak upřímně dohromady spřátelit, tak že to vyhlíželo, jako by to byla všechno jedna velká rodina. Tentokrát se zase dokázalo, když se spooleheme na své vlastní síly, že se též doděláme úspěchu a neklamání, tak jako se to stalo a onou osudnou Husovou oslavou, kde jsme očekávali, že nám ji cizonarod připraví. Slovanům zdejšími sláva a jen ku předu bratři, pra-

cuje i na dále společně ku etí a úspěchu celé naší slovanské rodiny. Na Zdar všem!
Chas. Steiger.
RENFROW, Okla., 23. září 1915. — Ctěná redakce "Pokroku"! Deštivé počasí převládá celý tento rok v Oklahomě. S velkou tíží se zoralo a někde mají ještě hodně oorat pro ozimku, avšak pro stále deště není možno do pole vyjetí. Jak se za to má, letos se bude síti do bláta. Sena narostlo hojnost, ale též hodně ho ve stohách shnilo. Úroda pšenice úplně zklamala, neb to téměř shnilo, co ne na stojaté, tedy v hromádkách a co ještě zbylo, tedy to nyní hnilo ve stohách. A tak rolník měl letos o hodně práce více, však odměnu žádnou. Krmení sice bude dosti, avšak peníze žádné a to je ten hlavní bod, okolo kterého se vše točí. — Pisatel těchto řádků mešká po několik dní ve Wichita, Kansas, za účelem lékařské pomoci pro dvě deerušky, které byly stlženy zápalem slepého stěva. Jak lékař prohlásil, jedna byla by bývala zemřela ve 24 hodinách, nebýt rychlé pomoci a to otravou krve, neboť střívkno bylo již celé shnilé a hnis vytékal ven. Tudíž pisatel nachází se právě ve špatném náladě. Však doufá, že vše šťastně skončí a slunko radosti opět usměje se na rolníka jeho. — Krajan Jan Herel též má smůlu. Před rokem koupil školní pozemek a nyní stát Oklahoma všechny školní pozemky rozprodává a při tom se ukázalo, že neobčan nesmí kupiti pozemek od státu a zmíněný Jan Herel není občanem. Za nynější doby však státi se občanem vyžaduje dobrá znalost ve sřizení Spojených Států a samo sebou se rozumí, též angličtiny. A to je kámen úrazu. Jak se z této situace zmíněný krajan vyprostí, aby nepřišel o školní pozemek, jest záhadou. Opět jeden důvod, jak krajan neprozřetelně jednají, když dlouhé roky žijí ve Spojených Státech a občanský list si nevyvednou. Nikdy žádný neví, kdy a za jakých okolností jest občanství užitečné. Zmíněný p. Jan Herel liže zde již 14 let a občanem není. Jak toho nyní lituje. Stát

Oklahomou odhadl školní pozemky různé dle blízkosti měst a polohy od \$35 až do \$50 v mém sousedství. Někdo tvrdí, že cena je přehnaná pro ty první pionýry a jiní zase tvrdí, že jest to laciné. Uhlídáme, až při konečném prodeji, jak půjdou rychle na odbyt. Neopomenou se o tom čtenářstvu zmínit. Očekává se hromada cizích kupců z východu, neboť stát čile oznamoval. Jistá věc je, že ani jedna čtvrt nezůstane neprodána. S veskerou úctou Váš,
Anton Malkovský.
CLEVELAND, O., 9. září 1915. — Ct. redakce! Musím vám též něco sdělit o zdejších krajanech. V Clevelandě žijí již od roku 1876; tenkrát ovšem toto město nebylo tak velké, ani obchodní, jako jest tomu nyní a také Čechů zde nebylo tolik. V tehdejších letech již Češi založili si zde spolek — Slovanská Lípa a zároveň i svoji síň si postavili. Byl to první stánek Čechů. Spolek byl hned ve svých počátcích dosti silný, který ve své krásné cihelné budově odbyval divadla a jiné zábavy pořádal a myslelo se tehdy pevně, že to bude clevelandských Čechů trvalá památka — ale, jak se říká — ta česká tvrdá palice vždy udělá nějakou roztržku a také zde utvořily se dvě strany, ačkoliv spolek založen byl na základech bez rozdílu náboženství. Později někteří členové se odtrhli a založili druhý český spolek pod názvem "Perun", který již tehdy byl svobodomyšlným a dosti silným. A hned na to pak mezi oběma spolky nastaly neblahé třenic. Slovanská Lípa měla většinu členů katolíků. Spolek "Perun" pak si též postavil svoji síň — byly to skutečně tehdy kruté doby mezi zdejšími Čechy. V té době vycházel zde i český časopis "Pokrok", který způsobil zde velké sensatione a měl i soud s tehdejšími českými zde knězem Řepičem. U "Pokroku" té doby byl redaktorem p. Ztránek. Následovaly třenic, přišly i souly mezi členy Slov. Lípy, tak že za několik roků stá přišla do prodeje. Nynějším jejím majitelem jest pan Munš a ještě dříve, že jest to Čech. Spolek "Perun" e-

xistoval sice dosti dlouho, členů však stále ubývalo, až konečně i jejich síň přišla do prodeje. Nyní máme zde tři české Národní síně; máme zde čtyři sokolské sbory, kdežto dříve byl pouze jeden. Jinak udá se zde dosti velký pokrok. V těchto dnech byl zde obdiván slet chorvatského sokolstva, první to slet chorvatského sokolského svazu. Při této příležitosti byly zastoupeny i české sokolské sbory a sice "Čech" a "Havlíček", jakož i jiné pěvecké sbory. Na sletu při programové zábavě bylo též debatováno o tom pleticháři Dumbovi a usneseno, by bylo na naši vládu naléháno, by ten podařený pták byl jedno-duše poslán domů ku svému nemému hodnému? Franz Josefovi a tam aby své nekale intryky dle libosti prováděl a poroučel podle císařova befehu. — V čestě,
K. Vopalecký.
CLEAR LAKE, Ia., 19. září '15. — Ctěná redakce "Pokroku"! Zádám vás, byste těchto pár svých řádek uveřejnili. Četl jsem váš časopis "Pokrok" a tu se můj zrak pozastavil nad odstavcem, jak ten slavný evangelický kazatel u vás pokračuje a jak se mu tam dobře daří. Děkuji pěkně, za takový slušný plat může každý, třeba neučený člověk, řečnit. Divím se tomu, že v takové pokročilé době mohou lidé takového lečjakého míf-hráče poslouchat a jemu poslední groš zaplatit. Stranu, že by z člověka čerta vyhnal, toho by musel nejdříve sám ze sebe vyhnat, neb on není lepší než ti ostatní. Nemohu pochopit, co s tím právě míní — vyhnat čerta, neb jsem nikdy neslyšel, že by jaký na zemi existoval, leda jak jsem slyšel v Čechách nazívat jeden druh koňáky "čert" a to byl pravý rum, který i různí církevní hodnostáři rádi pijí. Zajisté bylo prospěšnější obětovat tu značnou sumu na provnození chudého lidu a tím by se do budoucího něco vykonalo. — Se srdečným pozdravem na všechny čtenáře t. l. a celý personál redakce, s úctou zvanám se,
F. J. Pekárek,
rodem z Ústí, kraj Písek.